

Frecvența și cantitatea de lapte administrat vițelilor de lapte

Imagine: Gröbbacher, BOKU

Această fișă informativă se bazează pe Lidfors, Lena, & Hernandez, Carlos E. (2023). Mini-revizuirea - Frecvența și cantitatea de lapte administrat vițelilor de lapte. Zenodo. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7794436>

Biologia și nevoile vițelilor

Într-un număr tot mai mare de ferme din Uniunea Europeană, vițelii de lapte sunt hrăniți cu lapte sau înlocuitor de lapte doar o dată pe zi (OAD). Această hrănire OAD, în care înlocuitorul de lapte este adesea preparat la o concentrație mai mare, este utilizată în principal pentru a reduce forța de muncă, în special în sistemele sezoniere bazate pe pășune. Cu toate acestea, această practică - care poate duce la subalimentarea - poate restricționa nevoile comportamentale și fiziologice ale vițelului în ceea ce privește exprimarea comportamentelor, foamea și sănătatea.

La vițelii alăptați de mamă, frecvența și durata alăptării depind de mulți factori (de exemplu, vârsta, sexul, rasa, momentul zilei). Vițelii de carne și de lapte sug de la 4 până la 9 ori/24 h, în funcție de rasă, în primele zile după naștere, cu sesiuni de supt care durează 6-7 minute. Odată cu vârsta, frecvența suptului scade (de exemplu, de la 6,3 ori/24 h la vârsta de 2 săptămâni la 3,8 ori/24 h la vârsta de 8 săptămâni), în timp ce durata sesiunilor de supt crește (de exemplu, de la 6,2 minute la vârsta de 2 săptămâni la 8,8 minute la vârsta de 4 săptămâni). Prin urmare, până la vârsta de câteva luni, vițelii sug de mai multe ori pe zi, dacă li se oferă posibilitatea de a face acest lucru.

În general, vițelii sunt hrăniți în fiecare zi cu lapte (înlocuitor) corespunzător unui procent de 10 % din greutatea lor corporală (aproximativ 4,5-6 L), ceea ce nu ar trebui să provoace dureri abdominale sau pătrundere în rumen, deoarece vițelii pot bea spontan până la 13 % din greutatea lor corporală la o singură masă. Cu toate acestea, vițelii care au acces liber la lapte pot bea peste 20 % din greutatea lor corporală pe zi de

la vârsta de 2 până la 6 săptămâni de viață. Într-un studiu comparativ cu vițelii hrăniți cu 20 % sau 10 % din greutatea lor corporală în 2 mese, aceștia din urmă au avut un bilanț energetic și o creștere în greutate mai scăzute, au prezentat mai multe semne de foame, au manifestat mai puțin joc și mai multe comportamente de supt încrucișat și au avut performanțe cognitive mai slabe.

Vițelii sunt pregătiți din punct de vedere hormonal să digere laptele în primele 3 săptămâni de viață, iar consumul de hrană solidă este neglijabil până la 3 săptămâni. Aceștia pot digera cantități semnificative de hrană solidă (furaie) abia după 6 săptămâni, motiv pentru care vițelii nu pot compensa consumul redus de lapte până atunci. Începând cu vârsta de 6 săptămâni, vițelii își pot menține creșterea cu concentrate atunci când cantitatea de lapte este limitată, dar nu ar trebui să fie considerați complet rumegetori. Vițelii de lapte sunt adesea înțărcați de la lapte la vârsta de 2-3 luni, cu condiția să fi atins o anumită greutate țintă și să mănânce/consume zilnic o anumită cantitate de hrană solidă, aceste obiective variind în funcție de rasă.

Folosirea tetinelor artificiale la hrănirea vițelilor, cu sau fără un debit mai mic, promovează un comportament mai natural și, prin urmare, crește timpul petrecut pentru adăpare și poate reduce suptul non-nutritiv și comportamentele de supt încrucișat.

Cerințe legale

Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 stabilește standardele minime pentru protecția vițelilor și prevede că vițelii trebuie hrăniți de două ori pe zi cu o dietă adecvată, adaptată vârstei, greutății și

Frecvența și cantitatea de lapte administrat vițelilor de lapte

nevoilor lor comportamentale și fiziologice, pentru a promova o stare de sănătate și bunăstare bună.

Metoda

Pentru a vă asigura că vițelii sunt hrăniți corespunzător, în funcție de nevoile lor, este esențial să le verificați starea lor corporală. Hrănirea insuficientă poate fi vizibilă, de asemenea, prin postura anormală, strălucirea și curățenia blănii, precum și prin comportamente anormale care indică foamea, așa după cum se detaliază în ***Fișa informativă privind indicatorii "Frecvența și cantitatea de lapte administrat vițelilor"***.

Domenii de interes pentru inspecție

Următorii indicatori pot fi utilizați pentru a evalua dacă vițelii sunt hrăniți cu o dietă adecvată, adaptată vârstei, greutateii și nevoilor lor comportamentale și fiziologice, pentru a promova o stare de sănătate și bunăstare:

- Starea corporală (de la emaciat la gras)
- Strălucirea blănii (de la o blană mată/ternă la o blană strălucitoare)
- Curățenia (de la foarte murdar la foarte curat)
- Poziția corpului atunci când stă în picioare (de la cocoșat la activ și atent)
- Comportamente care indică foame/sățietate (observație timp de 30 de minute)

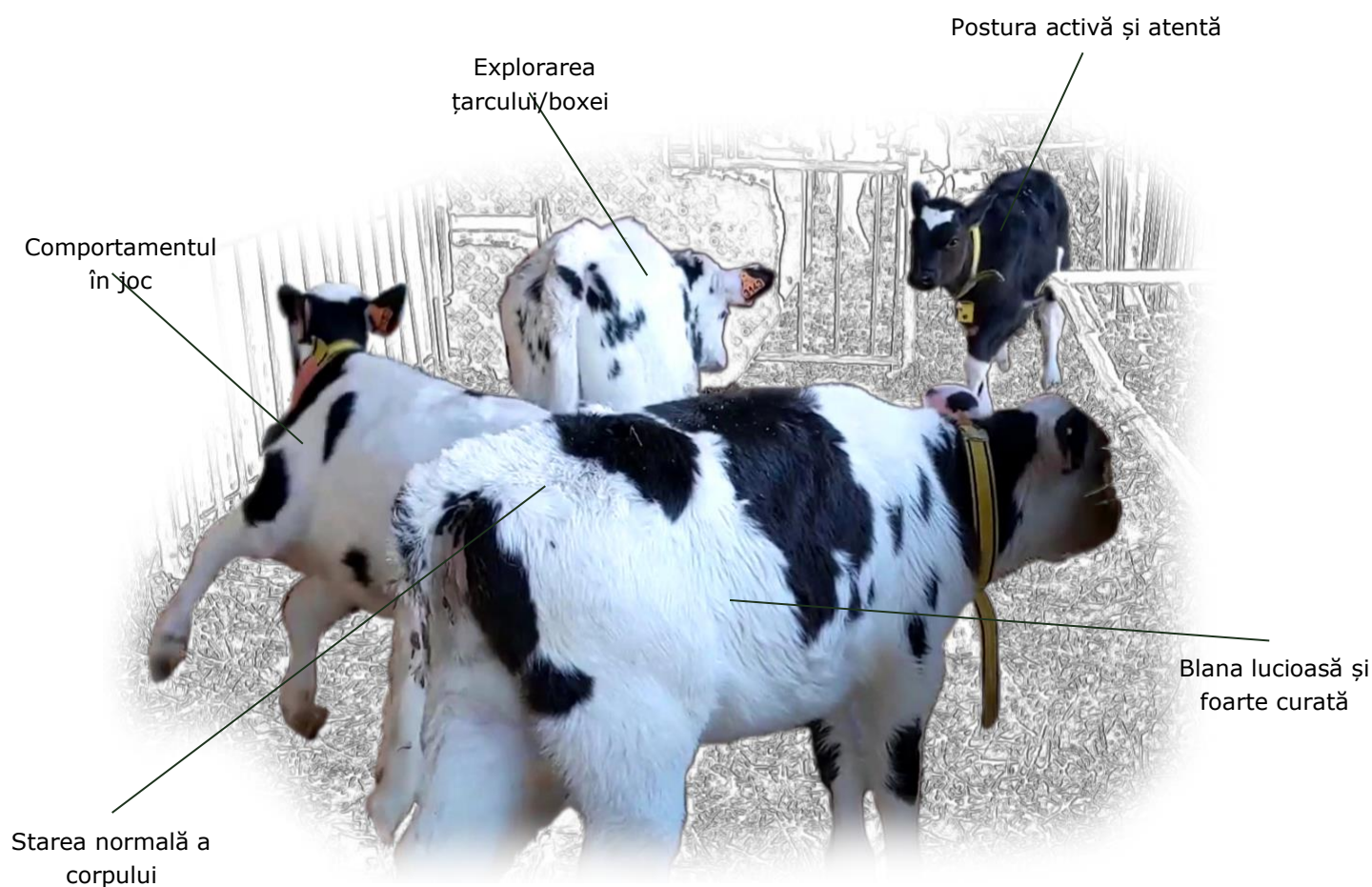

Figura 1: Măsuri bazate pe animale pentru a evalua conformitatea în ceea ce privește alimentația.
Imagine: Brunet, INRAE

Cerințe legale

Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a vițelor.

"Prezenta directivă stabilește standardele minime de protecție a vițelor destinați pentru creștere și îngrășare. (articolul 1)

"(...) "vițel" înseamnă o bovină în vârstă de până la șase luni".
(Articolul 2, alineatul (1).

"Toți vițelii trebuie să primească o dietă adecvată, adaptată vârstei, greutatei și nevoilor lor comportamentale și fiziologice, pentru a promova sănătatea și bunăstarea. În acest scop, hrana lor trebuie să conțină suficient fier pentru a asigura un nivel mediu de hemoglobină în sânge de cel puțin 4,5 mmol/litru, iar pentru fiecare vițel de peste două săptămâni trebuie să se asigure o rație zilnică minimă de alimente fibroase, cantitatea fiind majorată de la 50 g la 250 g pe zi pentru vițelii cu vârsta cuprinsă între opt și 20 de săptămâni". Vițelii nu trebuie să aibă botniță.
(Anexa 1, punctul 11.)

"Toți vițelii trebuie hrăniți cel puțin de două ori pe zi. În cazul în care vițelii sunt adăpostiți în grupuri și nu sunt hrăniți ad libitum sau printr-un sistem de hrănire automată, fiecare vițel trebuie să aibă acces la hrană în același timp cu ceilalți din grup"
(Anexa 1, punctul 12.)

Referințe

Lidfors, Lena, & Hernandez, Carlos E. (2023). Mini-revizuire - Frecvența și cantitatea de lapte pentru hrănirea vițelor de lapte. Zenodo.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.7794436>

